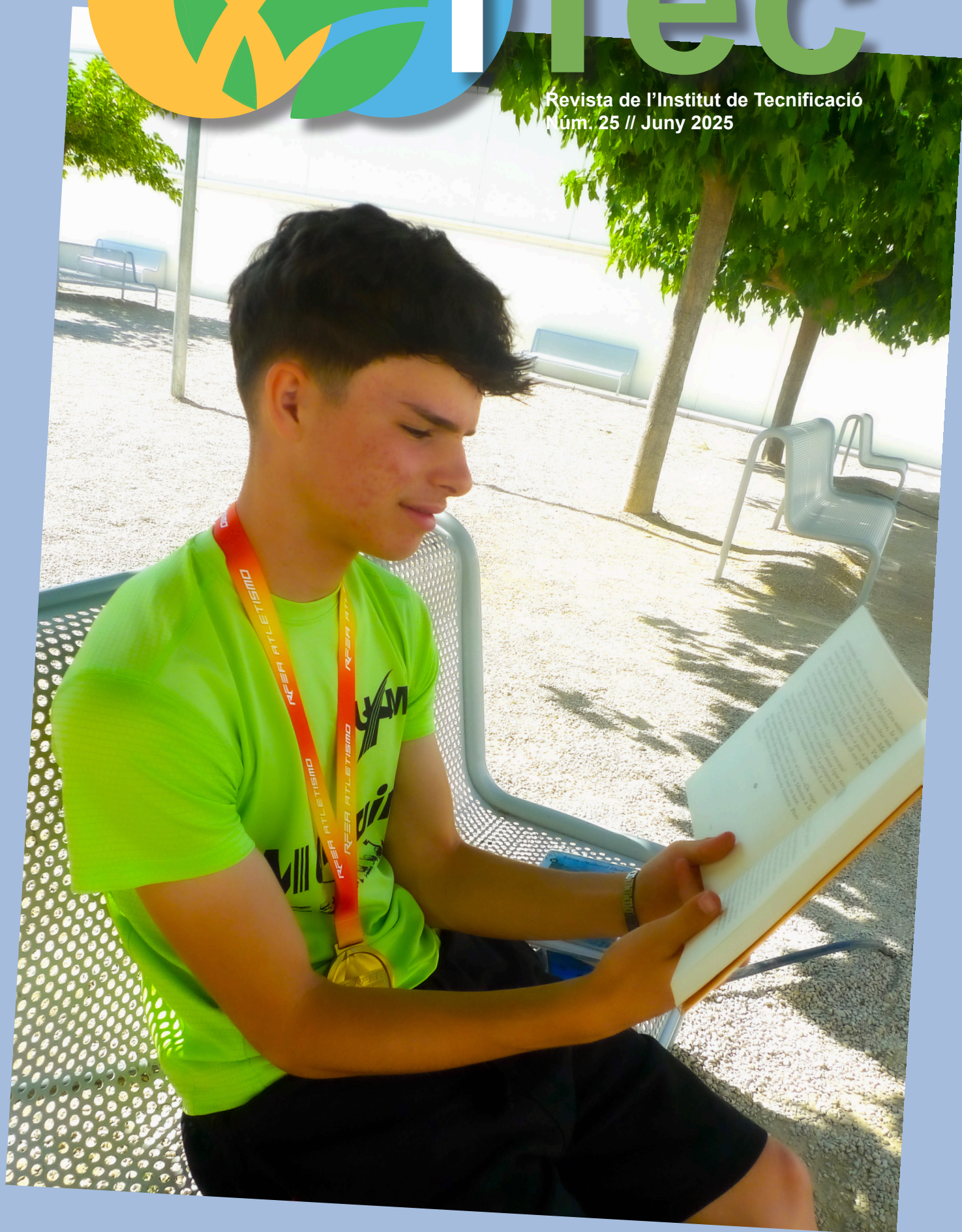

Revista de l'Institut de Tecnificació
Núm. 25 // Juny 2025

EDITORIAL

Després de cinc anys al capdavant de la direcció de l'Institut de Tecnificació, em dispenso a tancar aquesta etapa amb una mirada reflexiva sobre els canvis i reptes que ha viscut l'ensenyament de l'ESO en aquest període.

El març de 2020, la pandèmia de la COVID-19 va sacsejar el sistema educatiu. La docència presencial es va veure interrompuda i es va haver d'adaptar ràpidament a un model en línia, posant en evidència les desigualtats digitals i socials existents. Tot i les dificultats, aquesta situació va impulsar una transformació metodològica que va fomentar l'autonomia de l'alumnat i la flexibilitat en l'aprenentatge.

En l'àmbit normatiu, la implementació de la LOMLOE ha introduït canvis significatius en l'ESO, com la limitació de les repeticions de curs i una avaluació més competencial. Aquests ajustos busquen reduir el fracàs escolar i promoure una educació més inclusiva. No obstant això, també s'han generat debats sobre la qualitat educativa. Algunes veus han expressat preocupació per una possible disminució de l'exigència acadèmica i la manca de recursos per part del professorat.

En aquest context, el nostre institut ha treballat per adaptar-se als nous reptes, implementant metodologies actives, reforçant el suport emocional a l'alumnat i promovent la formació contínua del professorat. Hem après que l'educació no només transmet coneixements, sinó que també ha de cuidar i acompanyar les persones.

Amb gratitud per la confiança rebuda i orgullosa de la tasca compartida, m'acomio com a directora, convençuda que l'educació és una eina poderosa per transformar vides i construir un futur millor.

Celia Albiol Matamoros

Directora de l'Institut de Tecnificació

Disseny i maquetació: M. José Beltri

Redacció: Jose Amaya, Pau Artigas, Aina Baiges, Jan Baiges, Carla Baiges, Pep Bayo, Mikel Casanova, Norah Cid, Josep Corbalan, Iona Koppers, Brandon Lasala, Jan Lor, Abril Miró, Lina Rarbi, Julen Santos, Eyden Tomàs i Alba Verdú.

Consell editorial: Celia Albiol, Anna Isabel Bel, Sílvia Cañadó, Rosmary Centelles, Carme Ferré, Xavi Forné, Miquel Àngel Llorenç, Ismael Meiriño, Jordi Montero, Joan Nivera, Rosa Pou, Ramon Rosales i Alina Tugui.

En portada: Eros Alegre, UA Montsià, medalla d'or de 300 m llisos de l'estatal Sub'16.

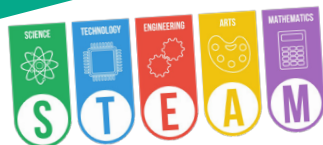
Contraportada: Elisa Jovrea, Hadil Rarbi i Mikel Casanova.

En aquest número
tenim:

ACTIVITATS I SORTIDES

- Picalletres
- Imagine Planet Challenge
- Lliga Debat
- Certamen de Lectura en veu alta
- Amic-Directes
- Taller de Castells
- Rèptils a l'Institut
- Ulls de la història
- Audiovisual dia de l'activitat física *
- Viatge a Irlanda
- Camp d'aprenentatge
- II Jornada d'Economia amb Sentit

p 2

p 20

Entrevista a:
p 22-23

p 24

La vida dona moltes voltes i en aquesta
secció farem un salt enrere per buscar
exmembres i membres d'Itec

L'HORÒSCOP

p 25

L'ESCOLA D'ABANS I ARA

DILEMA

p 9

AMB AQUEST DILEMA
ET POSEM CONTRA
LES CORDES, MULLA'T

Entrevista als
professors que es
jubilen

p 10

Què hi ha allà?

En el nostre centre tenim una gran
diversitat de cultures, descobrim-les!

p 13

ENTREVISTA COMPARTIDA

Dos personatges antagònics respondran
les mateixes preguntes. Quines seran les
respostes?

p 15

ACTUALITAT

Informa't de tot
el que passa al
nostre voltant

p 17

ESPORTS

La secció més activa
de la revista

p 26-29

CELEBRACIONS

Sant Jordi

31 de maig Dia Mundial

Sense Tabac

p 30

LA CURIOSITAT NO VA MATAR EL GAT

p 31

Pràctiques professorat

p 32

Llegir el món

Recomanacions literàries,
cinematogràfiques i musicals

p 33

EL MUR

p 36

ACTIVITATS I SORTIDES

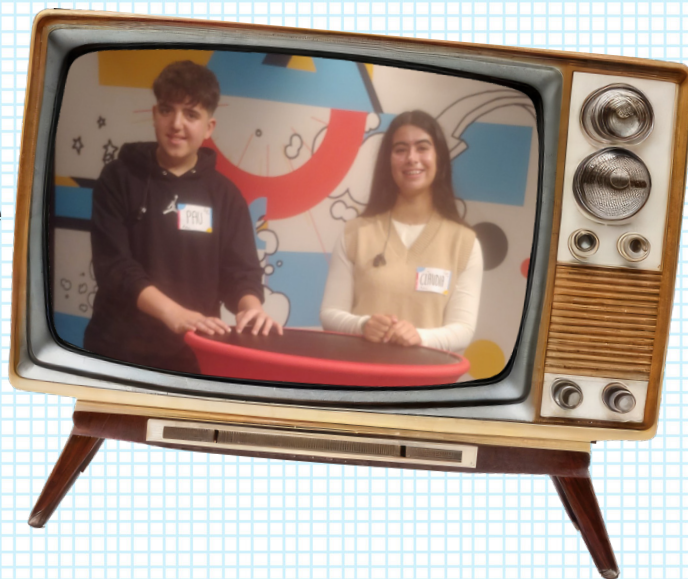

Nervís, emoció i molta diversió!

El passat 3 d'abril vaig participar al Pica Lletres amb la meua companya Clàudia Cecília, un concurs del canal de Televisió Terres de l'Ebre que **posa a prova el català dels adolescents de les Terres de l'Ebre**.

Les meves primeres impressions van ser molt bones: el lloc on es gravava era espectacular, amb una decoració molt cuidada, i l'equip que organitzava el concurs era molt amable.

Tot el procés de preparació va ser genial. Es notava que ho tenien tot molt ben organitzat i planificat.

Quan vam començar a gravar tenia una mica de nervis, però després de la primera prova ja em vaig tranquil·litzar. En aquesta primera prova vam quedar primers! Malauradament, a la segona ens van eliminar perquè vam pronunciar malament algunes lletres. A la final es van enfrontar l'Institut Escola Agustí Barberà d'Ampostà i l'Institut Manuel Sales i Ferré d'Uldecona, finalment aquest últim va guanyar. Van demostrar ser molt bons competidors.

En conclusió, m'ho vaig passar molt bé i va ser una experiència que repetiria encantat moltes més vegades.

Per Pau Artigas, 3r d'ESO A

TRIOMF DE L'ITEC A L'IMAGIN PLANET CHALLENGE

El passat 4 d'abril l'alumnat de l'Institut de Tecnificació va fer una actuació destacada a la cinquena edició de l'Imagin Planet Challenge. En només tres hores, els estudiants van crear i exposar una proposta empresarial davant d'un jurat. A més, tres dels cinc projectes finalistes provenien de l'Institut de Tecnificació.

Tres alumnes de l'Itec, Aleida, Adam i Lara, van resultar guanyadors del certamen i viatjaran a Madrid al juny per representar el centre en la final estatal. Si aconseguixen la victòria, podran viatjar a Silicon Valley.

Per Jan Lor, 2n d'ESO A

FELICITATS!

L'Institut de Tecnificació queda tercer a la Lliga de Debat

L'equip de l'Institut de Tecnificació format pels alumnes d'Oratòria i Ciutadania, Política i Dret va aconseguir la tercera posició en la Lliga de Debat de la fase local URV (Universitat Rovira i Virgili) i va quedar només a dues dècimes del segon equip.

La Lliga de Debat és una competició d'oratòria entre diversos equips d'estudiants de 4t d'ESO, batxillerat i cicles formatius que té com a objectiu fomentar el debat i l'intercanvi d'idees al voltant d'un tema polèmic i d'actualitat. Al llarg de la competició l'equip va debatre a partir d'una pregunta clau: "És el culte al cos una amenaça per a la salut?"

Per Lina Rarbi, 2n d'ESO B

L'Institut de Tecnificació a les semifinals del Certamen de Lectura en Veu Alta

Nàia de Serres, de 1r d'ESO, i l'equip format per Itziar Orero, Tanit Caballé i Èric Fontanet, de 4t d'ESO, van representar al centre en les semifinals del Certamen de Lectura en Veu Alta, que va tindre lloc a Tortosa el passat 7 de març.

Aquesta competició consisteix a fomentar l'expressió oral i el gust per la lectura, i oferir als estudiants l'oportunitat de demostrar les seues habilitats en dicció, entonació i comprensió lectora.

Per Jose Amaya, 1r d'ESO A

Els alumnes de 1r ESO A realitzen un audiovisual per a promoure l'activitat física

Aprofitant que el 6 d'abril és el Dia Mundial de l'Activitat Física els/les alumnes de 1r d'ESO A han realitzat un audiovisual per a motivar els companys i alumnes del centre a practicar diferents activitats físiques i esportives, així com també promoure els hàbits de vida saludables.

A classe d'Educació Plàstica, Visual i Audiovisual, els/les alumnes, sota les directrius del professor Rubén Aguilar, han creat el lema "Jo practico a ple pulmó" i han realitzat una sèrie de cartells sobre diferents esports, que han servit de presentació en l'audiovisual de les diferents activitats físiques que practiquen els nois/es durant el pati.

Els alumnes de l'Institut de Tecnificació viatgen a Irlanda

Alumnes de molts cursos del nostre centre se'n van anar de viatge a Irlanda en avió per aprendre la cultura irlandesa i la llengua anglesa.

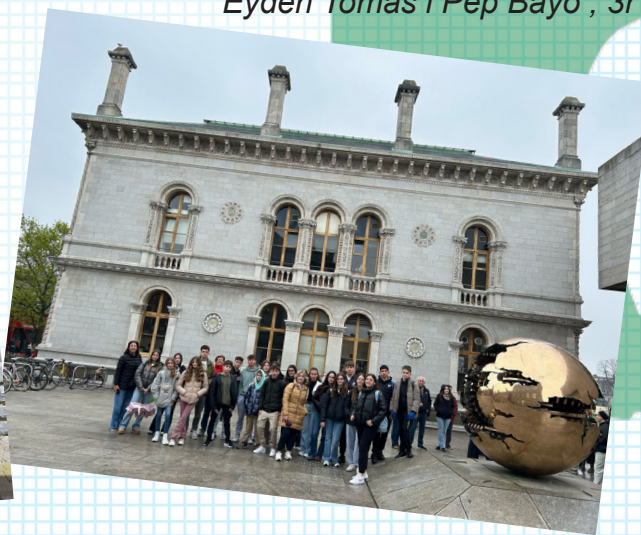
El passat mes de març un grup d'alumnes de l'institut de primer d'ESO fins a segon de batxillerat van anar a Irlanda per fer una estada cinc dies per parlar i millorar l'anglès i conèixer la cultura irlandesa.

Els alumnes, juntament amb les professores acompanyants, van agafar un vol des de Reus fins a Dublín, la capital d'Irlanda, per dirigir-se a Tullamore, el poble on van passar la major part de l'estada. Allí van conèixer la família d'acollida, originària d'Irlanda, que els va acollir durant l'estada.

Durant aquells dies els alumnes van fer una sèrie d'activitats; van anar a fer turisme per Tullamore, una ciutat que es diu Galway, jugar a futbol gaèlic i esports originaris d'Irlanda.

Eyden Tomàs i Pep Bayo , 3r d'ESO A i B

ELS ALUMNES DE 2n D'ESO FAN DE CASTELLERS

Els alumnes de segon d'ESO van gaudir d'una jornada castellera els dies 24 i 25 de novembre al pavelló de l'Institut de Tecnificació.

Una de les parts més importants a l'hora de construir un castell és el vestuari. Així que el primer que van aprendre els alumnes va ser a posar-se la faixa, peça clau per protegir-se l'esquena i poder aguantar el pes.

Per començar, els van explicar que cada component d'un castell és important, tant la pinya com el pom de dalt.

Després d'això la classe es va dividir en dos grups. Amb la classe dividida en dos grups, van començar a fer els castells. Un alumne es posava al pom de dalt amb l'ajuda d'un casteller veterà mentre que els altres feien de pinya aguantant l'alumne del pom de dalt. Una vegada tots els alumnes havien estat a dalt del tot, la classe es va tornar a ajuntar, aquesta vegada per fer un castell més gran.

Mentre que dos alumnes feien d'aguant amb l'esquena, dos alumnes més pujaven al pom amb l'ajuda de la pinya. Per acabar, van fer un castell amb tres alumnes al pom de dalt, fent un castell molt atractiu.

En resum, els alumnes de 2n d'ESO van passar-ho molt bé durant aquesta jornada i van tenir una gran experiència, i van aprendre a confiar en els companys.

Per Mikel Casanova Vela, 2n d'ESO C

La recepta

MUFFINS DE XOCOLATA

Ingredients:

300 g farina de blat

80 g cacau pur

1 i 1/2 cullerada de llevat químic

1/4 cullerada de sal

250 g sucre

100 g mantega

250 ml llet sencera

El suc de 1/2 llimona

2 ous

150 g xocolata cacau

Per Jan Lor, 2n d'ESO A

Pas a Pas

Mescleu els ingredients sòlids: la farina, el cacau, el llevat i la sal. Després deixeu-ho reposar 15 minuts. Foneu la mantega al microones. Incorporeu-hi els altres ingredients i mescleu amb la vareta.

Trossegeu la xocolata amb peces menudes i fiquen-les a les magdalenes.

Engegueu el forn a 190°.

Repartiu la xocolata per damunt dels muffins i espereu durant 20 minuts. Retireu els muffins del forn i deixeu-los reposar perquè es refredin.

Xarrada didàctica sobre els rèptils a l'institut

El dia 29 d'abril es va dur a terme una activitat didàctica a l'institut sobre els rèptils. En aquesta xarrada es va explicar la importància de no comprar animals exòtics, com ara algunes espècies de tortugues, serps i llargardaixos, perquè no els sabem cuidar com necessiten, però també perquè són éssers vius que han de viure en el seu hàbitat. A més a més, cal tindre en compte que quan es fan grans poden arribar a ser perillosos. Per exemple, la tortuga aligador (*Macrochelys temminckii*) dels Estats Units té una força de mossegada d'uns 400 kg. amb aquesta força és capaç de foradar deu fulles de paper juntes. Finalment, cal recordar que si els animals exòtics s'alliberen a la natura poden suposar una amenaça per a la fauna autòctona.

Jan Baiges i Jan Lor, 2n d'ESO A

L'ALUMNAT DE 2N D'ESO VIATJA VIRTUALMENT A LA CARTOIXA D'ESCALADEI

Una experiència de realitat virtual que permet als estudiants conèixer millor aquest lloc històric

Els alumnes de 2n d'ESO han dut a terme una activitat en què han pogut viatjar en el temps i explorar la Cartoixa d'Escaladei a través de la realitat virtual.

L'activitat va tenir lloc a una aula de l'institut, on els alumnes van utilitzar ulleres de realitat virtual per viatjar en el temps i descobrir la Cartoixa d'Escaladei. Van poder explorar diversos espais del monestir i aprendre sobre la seva història i la funció dels monjos que vivien allí.

Van poder veure llocs com l'habitació d'un frare, la sala on resaven, l'església i els camps que envoltaven la cartoixa. Aquella experiència els va permetre saber com era la vida al monestir.

Va ser una activitat molt ben valorada pels alumnes i els professors, que la van trobar molt divertida i entenedora. Molts dels alumnes volen repetir l'experiència en un futur.

Per Aina Baiges, 2n d'ESO A

Impulsant el català a la xarxa a través del videopòdcast

El passat gener, Abril Cid, Carla Cerdà i Íngrid Roca van guanyar el 3r premi de la tercera edició d'**amic-Directes**, un concurs que té com a objectiu fomentar el català en les plataformes digitals. En aquesta entrevista Abril Cid ens explica com van idear el programa per participar en el concurs.

Tenint en compte que el concurs vol potenciar el català a la xarxa, com a consumidores heu trobat algun obstacle a l'hora d'expressar-vos en català en un entorn digital? Com l'heu superat?

Sí, ens hem trobat alguns obstacles. Per exemple, moltes plataformes digitals no tenen el català com a opció predeterminada, i això pot fer que la llengua quedi relegada a un segon pla. També hi ha la manca de contingut en català en alguns àmbits, fet que ens obliga a buscar referents en altres idiomes. Ho hem superat insistint a utilitzar el català sempre que és possible i fent servir eines com correctors i traductors per assegurar-nos de mantenir una expressió clara i correcta.

Com us vau inspirar per participar en aquest concurs?

Va ser el nostre professor d'Oratòria, Miquel Àngel, qui ens va animar a participar en el concurs. Ens va explicar que era una gran oportunitat per practicar les habilitats comunicatives que havíem après a classe i, al mateix temps, aportar contingut en català a la xarxa. Aquesta empenta inicial ens va motivar a implicar-nos en el projecte i buscar un tema que ens apassionés, com el món de la cinematografia i els audiovisuals.

A l'hora de crear el programa quins reptes vau haver de superar?

Un dels principals reptes va ser coordinar-nos per estructurar el programa, ja que volíem que el videopòdcast fos amè però alhora ben organitzat. També vam haver de superar dificultats tècniques, com gravar i editar en alta qualitat, i assegurar-nos que el so i la imatge fossin clars. Finalment, trobar l'equilibri entre fer una entrevista interessant a Xavi Drago i aportar les nostres pròpies reflexions va ser un exercici complex però molt entretingut.

Quan vau pensar a fer aquest tipus de programa quin era el vostre objectiu?

El nostre objectiu principal era donar visibilitat al món de la cinematografia i als professionals del sector, com Xavi Drago, mentre promoviem l'ús del català. També volíem connectar amb altres joves interessats en els audiovisuals i demostrar que es pot crear contingut de qualitat en la nostra llengua. Ens feia il·lusió contribuir a enriquir l'oferta de continguts en català a les xarxes.

Per què creieu que és important generar contingut amb la nostra llengua?

Generar contingut en català és essencial per normalitzar-ne l'ús en tots els àmbits, especialment a Internet, on la competència amb altres llengües és molt gran. Si volem que el català continuï viu i present en el món digital, cal que hi hagi referents i continguts interessants en la nostra llengua. A més, és una manera de reivindicar la nostra identitat i cultura i de demostrar que el català és totalment vàlid per a qualsevol mena de contingut, sigui informatiu, educatiu o d'entreteniment.

Per Jan Lor, 2n d'ESO A

Saviesa popular i economia: una barreja d'èxit en la II jornada d'Economia amb sentit

El passat dijous 15 de maig es va realitzar al Casal Cívic de la Gent Gran la 2a edició d'Economia amb sentit, un debat educatiu organitzat per l'Institut de Tecnificació d'Amposta que vol donar veu i valor a l'economia de les Terres de l'Ebre. L'any passat, en l'edició inaugural, es va comptar amb el Dr. Oriol Amat, la Dra. Àngels Fitó i el Dr. Germà Bel, i van debatre sobre l'economia en general. Enguany el repte era diferent: cercar el sentit de les dites populars en l'economia actual, especialment de les Terres de l'Ebre.

Amb aquest objectiu hi van participar el catedràtic d'Economia local i regional Juan Antonio Duro, el doctor tortosí expert en economia internacional Xavier Ponce i l'empresària ebrenca de les perruqueries Raffel Pagès, Sandra Margalef, els quals van ser interpel·lats per l'alumnat de 1r de batxillerat de l'Institut de Tecnificació.

Partint de diverses frases amb sentit econòmic dels nostres iaïos, es van abordar els principals temes de l'actualitat econòmica de les nostres terres i, per extensió, l'afectació del nou context internacional d'incertesa provocada per la pujada al poder de Trump. El possible creixement econòmic de les Terres de l'Ebre, els efectes del proteccionisme dels EUA, el paper que pot desenvolupar la Unió Europea o els efectes de l'OPA sobre el Banc Sabadell van ser alguns dels temes que van sorgir i que es van poder relacionar amb les dites populars. Cadascuna d'aquestes frases va estar presentada d'una forma ben original: amb una jota interpretada per la rondalla La Baralluga i cantada per Imma de Sopa. D'aquesta manera es van unir en un sol acte l'economia, la tradició i la cultura.

Durant l'esdeveniment els dos doctors van mostrar visions completament oposades en els seus camps: mentre que el Dr. Ponce es va mostrar molt pessimista respecte al paper a desenvolupar per la Unió Europea en el nou context econòmic global, el Dr. Duro es va mostrar molt optimista respecte les possibilitats de desenvolupament econòmic de les Terres de l'Ebre.

L'acte va ser possible gràcies a la col·laboració del Campus Terres de l'Ebre de la URV, el FabLab de les Terres de l'Ebre, l'Ajuntament d'Amposta i T-Valley. L'acte ja té confirmada la continuïtat per a futures edicions de l'Economia amb Sentit.

Per Xema Cardona i Hèctor Segarra, professors i organitzadors de la jornada

Els alumnes de tercer van de colònies a les Valls d'Àneu

El passat abril l'alumnat de 3r d'ESO va realitzar una estada al Camp d'Aprenentatge de les Valls d'Àneu, una proposta orientada al coneixement del medi natural i social dels Pirineus. Durant l'estada van participar en diverses activitats de descoberta i convivència en un entorn privilegiat. Una de les activitats va ser visitar el Parc Nacional d'Aigüestortes i l'Estany de Sant Maurici, on van aprofundir en l'estudi de l'origen geològic dels Pirineus i la biodiversitat pròpia d'aquest entorn natural. Amb el suport de guies especialitzats, van recórrer diferents indrets del parc, van observar la fauna i la flora característiques i van reflexionar sobre l'impacte que ha tingut l'activitat humana al llarg del temps. A més, van poder gaudir de la neu, que va afavorir la cohesió del grup i van complementar l'experiència educativa amb moments de convivència i diversió.

Per Pep Bayo, 3r d'ESO B

DILEMA

**AMB AQUEST DILEMA
ET POSEM CONTRA
LES CORDES, MULLA'T**

En aquest nou dilema hauràs de triar entre quedar-te a un lloc per a sempre o no poder tornar mai a un lloc ja conegut. Una pregunta que et farà reflexionar sobre què valorem més: la seguretat de la rutina o l'emoció de conèixer nous llocs.

Què preferiries?

- a) Poder viatjar per tot el món i no poder tornar mai a cap lloc visitat.
- b) Poder viure a la ciutat/poble escollit i no sortir-ne mai.

SCAN ME

Entrevista als professors que es jubilen

Aquest curs es jubilen **Lucía Tomàs, Montse Rosales i Ramon Rosales**, professors de castellà, anglès i filosofia, respectivament, de l'Institut de Tecnificació. Tots tres han compartit aules, reptes, reflexions i la passió per ensenyar. En aquesta entrevista coral repassen els seus inicis, els grans canvis del sistema educatiu, els moments més emotius i les lliçons que s'enduen d'una vida dedicada a l'educació. Un homenatge sentit a una vocació que no s'acaba amb l'última classe.

Com recordeu els vostres inicis com a docents? Hi ha alguna anècdota d'aquells primers dies que us haja quedat gravada?

L.: Els meus inicis van ser intensos, nervis i il·lusió a la vegada. Feia pocs mesos que havia acabat la carrera i el meu primer destí va ser a Barcelona. Jo havia estudiat a la Facultat de Filologia Hispànica de la Universitat de Barcelona, just a la plaça Universitat, i el centre on vaig començar era prop. Tenia 23 anys i em trobava davant d'un grup de 3r de BUP (abans, la secundària era BUP i COU). Els alumnes eren més alts que jo, tenien 16 o 17 anys i estaven treballant la literatura del Renaixement amb el professor al qual jo substituïa. Passades unes setmanes, una noia del grup em va dir: "Ara ja sé què volia dir Cervantes amb "El Quixot". Feina feta; havia aconseguit que entengués la filosofia que hi havia al darrere d'una obra mestra.

M.: Vaig començar a treballar com a mestra de primària a Barcelona; al començament eren substitucions d'unes poques setmanes i tenia (que encara el guardo) un mapa enorme de Barcelona amb totes les escoles col·locades amb gomets de diferents colors segons la proximitat a casa i els mitjans de transport per arribar-hi. Tenia una sensació estranya per veure on em tocaria, amb quin professorat i alumnat em trobaria. A totes les escoles que vaig estar, vaig marxar amb una sensació de satisfacció; vaig entendre que aquella sí que era la meva professió.

R.: Els primers dies van ser un còctel d'il·lusió i nervis. Recordo que em vaig preparar les classes com si foren una conferència, però em vaig adonar ràpidament que també havia d'escoltar els alumnes. Un dia, un alumne de primer de BUP em va preguntar si jo era "profe o actor" perquè parlava com si estigués en una obra de teatre. Em va fer riure i em va fer pensar: potser som una mica actors?

Com ha canviat l'educació des que vau començar fins avui? En l'alumnat, en la manera d'ensenyar, en el sistema...

L.: Ha canviat profundament. No tinc clar si a millor o pitjor. Abans l'ensenyament es basava en classes magistrals del professorat i en una implicació més individual de l'alumne. Actualment, es treballa potser d'una manera més dinàmica i participativa. L'alumnat actual té una altra manera d'estar al món, més digital, més immediata, però també més exigent pel que fa a la rellevància del que se'ls ensenya. El sistema ha fet passes importants, tot i que encara queda molt camí per recórrer.

M.: L'educació ha canviat molt, abans hi havia més diferència, més distància entre professorat i alumnes. Ara, de vegades ens pensem que som col·legues; per una banda, es crea més complicitat, però per una altra es pot convertir en no saber quin és el lloc de cadascú. El professorat transmetíem uns coneixements, i l'alumnat aprenia a l'escola i a casa estudiant, esforçant-se, treballant cada dia. Ara sembla que de vegades només volem jugar, passar l'estona i on queda l'esforç?

R.: Ha canviat moltíssim. Abans el professor era la veu autoritzada i gairebé única en la transmissió del coneixement. Ara, l'ensenyament s'ha farcit de massa ingredients que han fet perdre de vista el seu objectiu fonamental: la centralitat del coneixement heretat i com es comunica als alumnes. Ara només es parla d'activitats, de ser interactiu i digital, i això, per se, no és negatiu si es manté aquella prioritat de l'ensenyament que assenyalava. Els alumnes actuals viuen en un estat d'hiperactivitat: s'han de fer coses, és igual quines, la qüestió és no parar no sigui que s'adonin de la buidor de l'acció. Els alumnes viuen dispersos i la nostra missió com a docents és ajudar-los a trobar una unitat que doni sentit al que fan. El repte és mantenir l'atenció

i el vincle amb la tradició en un món ple de pantalles: ells ja s'encarregaran de seguir o canviar el món.

Quin ha estat el vostre moment més emocionant o satisfactori com a professors?

L.: No me'n puc quedar amb un sol; he tingut molts moments gratificants i en tots ells sempre han estat al centre els alumnes. A la vida professional d'un docent li dona sentit l'alumnat amb el qual treballa, que creix, es forma i acaba convertint-se en un ésser humà bo. També hi ha hagut moments difícils, sempre relacionats amb les pèrdues de companys i alumnes, que estaran sempre al nostre cor.

M.: Molt difícil trobar un moment. Canviar de primària a secundària va ser molt satisfactori. Continuava tenint l'alumnat de 7è i 8è que en dèiem a l'EGB i que ara anomenem 1r i 2n ESO. És molt bonic veure com arriben molt petits a l'institut al 1r trimestre i es van fent grans, teenagers. Cada graduació al mes de juny, cada promoció que acaba, cada somriure d'agraïment dels alumnes i també dels meus companys són els moments que donen sentit a la nostra feina.

R.: Cada vegada que un alumne em diu "em vas ajudar a entendre'm" o "em vas fer pensar". També quan em conviden anys després a un cafè per explicar-me com els ha anat la vida.

Quina és la lliçó més important que us ha ensenyat l'ofici de docent?

L.: Que l'ensenyament és una relació humana. Podem dominar molt bé la matèria, però si no establim vincles, res va bé. I que cal adaptar-se contínuament, aprendre a escoltar i tenir molta paciència.

M.: Aprendre cada dia, a cada classe, amb cada grup. L'ensenyament i aprenentatge és recíproc, en cada situació cal sortir amb alguna cosa nova apresada.

R.: A tenir paciència. El fruit de l'ensenyament és com l'aigua quan la vols retenir amb les mans: s'escola entre els dits i, tal vegada, mai tindràs notícia de quin camp ha regat i ha fet fructificar. Alguns cops, en moments de pessimisme, penso que els docents fem solcs al cel. Llavors em dic: Ramon, tingues paciència, algun cop llauraràs la terra.

Hi ha alguna frase o consell que doneu sempre als alumnes?

L.: He procurat transmetre als meus estudiants el més important: "Llegir us farà lliures i parlar bé us farà més forts." Sempre he volgut transmetre la importància de dominar la llengua, no només com una eina acadèmica, sinó com a instrument de pensament i llibertat.

M.: Busqueu maneres de recordar tot allò que vulgueu aprendre, trucs memorístics. Com ara, dibuixar la guitarreta per al present del verb to be, usar les dues mans per a recordar el Present Continuos, ratlleu els llibres, subratlleu els textos, no sigueu lazys...

R.: Per a respondre aquesta pregunta, citaré una frase de Manyà del seu llibre El talent: «sent fretura d'anar, en la recerca de les causes, tan lluny com sigui possible. És el nobilíssim, el sacre neguit de saber, amb les seves aspiracions incoercibles, en ruta vers l'infinit». O en paraules meues, i no tan poètiques com les de Manyà, als alumnes els ho diria: no us canseu d'estudiar!

I als professors que venen, que els diríeu?

L.: Que es prenguin la feina amb passió però també amb serenitat. Que no intentin agradar a tothom, sinó ser coherents amb els seus valors i, sobretot, que no deixin mai d'escoltar a qui tenen al seu voltant.

M.: Tingueu molta paciència i també molta il·lusió per la vostra feina. Sigueu estrictes però amables. Passeu-vos-ho bé!

R.: Als professors que venen, a més de tenir paciència i «ser bons actors», els aconsellaria el mateix que als alumnes: no us canseu d'estudiar! La paciència i la passió per l'estudi són més importants que qualsevol programació, situació o qualsevol altra ocurrència estrafolària amb què envaeixen els polítics les nostres aules.

Si poguéreu fer una assignatura nova, que no existís, quina seria i per què?

L.: Proposaria una assignatura que es digués "Llengua per a la vida", on es treballés com ens hem de comunicar per viure millor, no ofendre els altres i obtenir els nostres objectius.

M.: Combinaria l'aprenentatge amb les visites, els viatges, les sortides. Sobre el terreny s'aprèn molt; veure altres coses, sortir de la teva zona de confort et fa créixer i valorar tot el que tens. No

sé com es podria dir aquesta assignatura o potser ja l'estem fent en moltes altres assignatures. R.: Proposaria una assignatura que es podria anomenar "Obres fundacionals del pensament occidental". Hi estudiariem textos com la Ilíada, l'Odissea, la Bíblia, els diàlegs de Plató, Aristòtil, i altres obres que han construït les arrels de la nostra cultura. No seria només per entendre què diuen, sinó per pensar des d'on venim, per què pensem com pensem i entrar en diàleg amb aquelles veus antigues.

Quin és l'estereotip sobre professors que més us fa riure... o més us emprenya?

L.: El típic comentari de "clar, els profes teniu moltes vacances". Fa gràcia perquè denota un gran desconeixement. La preparació, la correcció, la formació contínua i la implicació emocional són invisibles per a molts que desconeixen en què consisteix la feina d'un professor.

M.: Com que sou funcionaris, ja no us cal esforçar, ja teniu la feina per a tota la vida. De fet, els professors passen moltes hores del nostre temps lliure, tardes, nits i caps de setmana preparant, corregint, organitzant, reflexionant estudiant i intentant millorar la nostra tasca.

R.: Aquell que manté que els professors ho tenim molt fàcil perquè tenim moltes vacances. Qui ho diu mai no ha preparat un curs sencer ni ha dormit amb un conflicte a l'aula al cap!

Com veieu el futur de l'educació? Ens espera un bon camí? Què creieu que caldria canviar?

L.: El futur depèn molt de les decisions polítiques i socials. Caldria confiar més en el professorat, escoltar-lo i donar-li recursos reals. En definitiva, apostar per una educació més crítica, menys enfocada en l'avaluació constant i més centrada en el sentit del que s'aprèn. El camí pot ser bo, però cal valentia per canviar el que no funciona.

M.: No ho veig gens fàcil. El professorat moltes vegades perd l'autoritat, els pares, l'administració i la societat no ho posen sempre fàcil. Molts alumnes no estan motivats ni són conscients que cal esforçar-se, treballar, estudiar, repassar, presentar la feina puntualment; em sembla que són valors imprescindibles.

R.: Crec que hi ha molt talent i compromís, però també massa burocràcia i canvis accelerats. Caldria recuperar temps per pensar per què hem de canviar, quin propòsit tenen els canvis i més confiança en el criteri del professorat.

Finalment, si haguéreu de resumir la vostra vida docent en una sola paraula... quina seria? I per què?

L.: "Paraula." Perquè tot ha girat al voltant de les paraules: llegides, escrites, explicades, compartides... I perquè crec fermament en el poder transformador del llenguatge. La paraula és l'eina amb què he construït la meva vocació.

M.: "Vida". La vida docent ha estat una part tan important com la meua vida personal, familiar i privada. Les persones i les vivències de cada dia formen part del meu ésser. Sense ella no seria el que soc ara.

R.: "Camí". Perquè ser professor ha estat una travessa llarga, plena de pujades, baixades, revolts inesperats i paisatges meravellosos. Un camí que no he recorregut sol: l'he fet amb centenars d'alumnes, cadascun amb les seves passes, i jo només intentava ajudar-los a trobar la seva direcció. I al final, el més bonic és haver caminat junts. I als meus companys que resten fent camí els ho dic que fins aquí he arribat i a vosaltres us toca continuar ara. Segur que tot anirà bé.

Què hi ha allà?

Mirades creuades

En aquesta secció de la revista mostrarem diferents plats típics d'arreu el món amb l'ajuda dels alumnes de l'aula d'acollida. L'objectiu és conèixer quin plat del nostre país els recorda al seu país d'origen, ja siga per l'aspecte o pel gust del plat.

Crema catalana i flam marroquí. Aquest és un plat català molt bo i quan el menjo em recorda el flam que acostumem a menjar durant el Ramadà.

Maryam Azouarh, Marroc

Els bunyols de vent em recorden al Marroc perquè el seu aspecte i gust és molt paregut a les beignets au chocolat, un dolç molt típic que es pot trobar a les platges de Rabat, Marroc. De fet, és molt comú i típic a les platges nord-africanes.

Doha Ait el Habiyyb, Marroc

El cuscús és d'Algèria. M'agrada molt menjar-ne; és el meu menjar preferit. La paella em recorda el cuscús algerià. Té molt bon gust i els ingredients són boníssims.

Mohamed Amine, Algèria

La paella de Catalunya em recorda un plat típic de Colòmbia que es diu arròs amb tot.

Thiago Martínez, Colòmbia

L'Empanada de tonyina és un plat típic d'Espanya que em recorda el gran plat del meu país, Guinea Conakry, la fataya i això m'agrada molt.

Omar Diallo, Guinea Conakry

Aquest plat es diu tacos i és molt semblant al durum. El durum és el plat que menjo aquí a Espanya i em recorda als tacos marroquins i és molt deliciós.

Omar Mough, Marroc

M'agrada molt el tagín, que és un plat tradicional marroquí. Les llentilles que menjo aquí, a Catalunya, em recorden molt a aquest plat deliciós.

Nabil Fadih, Marroc

El plat indi barreja vegetal és un plat de verdures índies, és molt gran i molt saborós. En aquest plat hi ha moltes verdures i una mica de dolç. Aquest plat és molt bo. El plat d'Espanya que em recorda al nostre és aquest d'enciam i patates fregides i pollastre o carn, el kebab.

Amanjot Singh, India

ENTREVISTA COMPARTIDA

Avui en l'entrevista compartida debatem sobre la compra de roba de marques d'imitació. Per això entrevistarem els alumnes Lia Franch i Aitor Segovia, de 2n d'ESO.

Lia Franch: "Comprar roba falsificada és una molt bona forma de vestir de la mateixa roba que vesteix altra gent, però més bé de preu."

Aitor Segovia: "Un dels problemes de comprar roba falsificada és que et poden robar les dades de la targeta perquè no és una botiga oficial i no saps a on estàs comprant."

Has comprat mai roba falsificada de manera intencionada o sense saber-ho?

Aitor: No.

Lia: Sí, l'última vegada vaig comprar una dessuadora sense saber que era una falsificació, però em vaig adonar per la qualitat del teixit.

Creus que la qualitat de la roba falsificada pot competir amb la de la roba de marca original? Per què?

Aitor: Sí, però mai serà millor que l'original pel que fa a la qualitat.

Lia: Sí, perquè és el mateix disseny amb material semblant o igual a meitat de preu.

Quina opinió tens sobre el preu de la roba original en comparació amb la roba falsificada?

Aitor: L'original, sovint, té un preu molt elevat.

Lia: Les peces falsificades són millor perquè són més barates.

Quins riscos creus que suposa comprar roba falsificada per als consumidors?

Aitor: Que et poden robar les dades de la targeta perquè no és una botiga oficial i no saps on estàs comprant.

Lia: Que és més fàcil que es trenqui i els materials són pitjors.

Per què creus que la gent compra roba falsificada?

Aitor: Perquè és més barata.

Lia: Perquè és més barata, així pot semblar que porten roba de marca sense haver de pagar tant.

Què creus que podria passar si tothom comencés a comprar roba falsificada?

Aitor: Que al final les grans empreses no crearien més models de roba.

Lia: Que les grans empreses tindrien una baixada gran de consumidors perquè s'han de gastar diners en fer nous productes i fer rebaixes per augmentar les vendes.

Creus que la venda de roba falsificada pot tenir algun impacte en la salut dels consumidors? Per què?

Aitor: Sí, perquè podria causar irritacions a la gent que té la pell sensible, ja que el teixit no és de bona qualitat.

Lia: No, la roba està bé, a mi mai m'ha provocat cap reacció a la pell.

Penses que és just per als dissenyadors i les marques que es copiïn els seus dissenys i es venguin a preus més baixos? Per què?

Aitor: Jo penso que sí perquè posen uns preus molt elevats, però, tot i això, seguiria comprant la roba de marca perquè té més qualitat.

Lia: Jo penso que sí perquè posen uns preus molt elevats.

Què faries si una botiga de roba falsificada obrís al teu barri? Hi compraries o ho intentaries evitar?

Aitor: No, intentaria no anar-hi.

Lia: Sí, aniria molt a comprar perquè és més barata.

Quina diferència creus que hi ha entre comprar roba original i roba falsificada, més enllà del preu?

Aitor: La qualitat de les peces, el que et dura, etc.

Lia: La qualitat de les peces.

Què opines sobre el fet que moltes persones comprin roba falsificada per estalviar diners?

Aitor: Depèn de la situació econòmica de la família pot ser una bona opció.

Lia: Jo faria el mateix, ja que és una molt bona forma de vestir de la mateixa roba que vesteix altra gent, però més bé de preu.

Jan Lor i Jan Baiges, 2n d'ESO A

ACTUALITAT

Informa't de tot el que passa
al nostre voltant

COM EVITEM EL MALBARATAMENT ALIMENTARI

A Catalunya hi ha un augment del malbaratament alimentari, exactament 262.000 tones d'aliments malgastats cada any, per això s'estan prenent mesures, però abans d'explicar-les, primer hem d'entendre què és el malbaratament alimentari.

El malbaratament alimentari consisteix a llençar aliments aptes per al consum per diferents fets, com ara la sobreproducció d'aliments o pels efectes que produeixen en les verdures o fruites les condicions meteorològiques adverses, com ara les pedregades o pluges molt fortes. A causa d'això, algunes peces de fruita, verdura, etc. poden tenir un color més apagat o poden no arribar a tindre la mida òptima per a la venda, fet que fa que no arriben a entrar en el circuit comercial.

La **fundació Banc dels Aliments de Barcelona** s'ha adonat del problema i ha proposat una iniciativa: "Recuperem i transformem aliments en àpats". Gràcies a aquesta iniciativa, s'ha pogut recuperar un 60 % dels aliments malbaratats, és a dir, 10.980 tones que van ser enviades a entitats socials.

Disseny: Berta Bosch Llambrich, 3r ESO B

Una altra iniciativa és la **fundació Espigoladors** on lluiten per l'aprofitament dels aliments alhora que apoderen persones en risc d'exclusió social d'una manera transformadora, participativa, inclusiva i sostenible. Són una organització sense ànim de lucre que actua sobre tres reptes socials: desenvolupar un model replicable i transferible que impacti en la reducció del malbaratament alimentari, millorar l'accés a una alimentació adequada i generar noves oportunitats per persones amb risc d'exclusió social.

A part de totes les iniciatives hi ha unes quantes aplicacions per fer front al malbaratament alimentari, però la més usada a Europa és "Too good to go", una app que relaciona comerços i consumidors per donar sortida als excedents a preus reduïts.

espigoladors

Per Carla Baiges Soria, 3r d'ESO B

8 d'abril Dia Internacional del poble Gitano

Els gitanos ampostins celebren el seu dia

GELEM GELEM
(anduve, anduve)

Per tercer any consecutiu, el **8 d'abril**, l'**Associació Drom Kotar Mestipen (associació de dones gitanes)** va organitzar conjuntament amb l'Ajuntament d'Amposta la celebració del **Dia Internacional del Poble Gitano**. Al matí van fer una exposició guiada per als xiquets dels col·legis i per a la resta de ciutadans. Allà van poder fer un taller de xapes amb la bandera gitana i també conèixer la història del poble gitano explicada pels membres de l'associació.

A la tarda, van fer l'acte institucional, on primer va parlar l'alcalde Adam Tomàs, la regidora Núria Marco i la regidora Núria Ferrer. Després es va llegir el manifest del poble gitano en què es denunciava el patiment viscut pel poble gitano al llarg de la seua història. I, finalment, es va fer la taula de referents gitanos d'Amposta i va sonar l'himne "Gelem Gelem".

Al tancament va parlar la presidenta de l'associació Drom Kotar Mestipen, Maria Alegria Gabarri Moreno, i Fernando Macías Aranda, director de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació.

Per Jose Alfonso Amaya, 1r d'ESO A

Cal destacar el reconeixement del poble gitano per part del govern espanyol: **el 12 de gener es va celebrar el 600è aniversari de l'arribada del poble gitano a Espanya:** Amb motiu de la celebració del 12 de gener del 600è aniversari de la presència documentada del poble gitano a la península ibèrica, el Consell de ministres del govern espanyol va aprovar el 7 de gener passat una declaració institucional en què es declara **2025 com a Any del Poble Gitano a Espanya**.

Per què el 12 de gener? El 12 de gener de 1425 Alfons V, Rei d'Aragó va atorgar a Joan, Comte d'Egipte Menor, un salconduit que l'autoritzava a viatjar lliurement en el seu pelegrinatge a *Santiago de Compostel·la*. Des de llavors, el poble gitano és present a la península ibèrica, aportant la seva rica expressió artística, el seu lèxic, art, gastronomia, els seus oficis... És per tant impossible imaginar la cultura espanyola sense que el component gitano en formi part. La configuració de la nació i la identitat espanyola al llarg dels segles també s'ha construït inequívocament amb els elements aportats pel poble gitano.

600 anys d'una història compartida

Miquel Àngel Llorenç: “Abu Bakr al-Turtuxí pensava que una font de coneixement era el debat.”

Miquel Àngel Llorenç és filòleg i professor de Llengua i Literatura Catalanes a l'Institut de Tecnificació d'Amposta. Miquel Àngel ha publicat un recull de poemes, anomenat "Poesies", d'Abu Bakr al-Turtuxí, un destacat poeta tortosí que va viure entre els anys 1059 i 1127, en plena Tortosa musulmana. Amb aquesta entrevista a Miquel Àngel Llorenç podem descobrir més coses sobre aquest antic poeta i interessar-nos més per la poesia antiga.

Qui és Abu Bakr al-Turtuxí?

Fou un intel·lectual de Tortosa que va nèixer el 1059, fa quasi 1000 anys.

Què és el que has descobert?

Que és la personalitat musulmana més rellevant de l'època nascuda en aquest país.

On vas trobar exactament aquest descobriment?

El vaig descobrir a través d'un disc d'Al Tall que escoltava en la meua època d'universitari. Només coneixia un poema seu: "Absència", la versió meua del qual es diu "Amor de lluny".

Quan el vas descobrir?

L'any 2003, cada dia anava i venia des d'Amposta a Roquetes i, mentre escoltava el disc d'Al Tall, em vaig adonar que aquell era precisament el paisatge de l'autor d'"Absència".

Què et transmeten aquestes poesies?

La majoria foren creades com a exemple, per a reforçar els consells que donava als governants. Parlen de guerra, d'amistat, d'amor, d'agraïment, de joventut, de generositat... en definitiva parlen del que ens defineix com a éssers humans, més enllà de l'època, del lloc o del marc cultural.

Quina és la cosa que més t'agrada de la cultura musulmana?

Els qui hem nascut en territoris d'al-Àndalus tenim incorporada la cultura musulmana en la gastronomia, en la música, en els jardins, en l'arquitectura, en els horts, en els aliments, en el lèxic... Els poemes d'Abu Bakr, però expliquen i expressen el que hem estat, el que som i el que serem aquí i arreu.

Creus que si Abu Bakr al-Turtuxí estigués viu, es convertiria en un poeta famós?

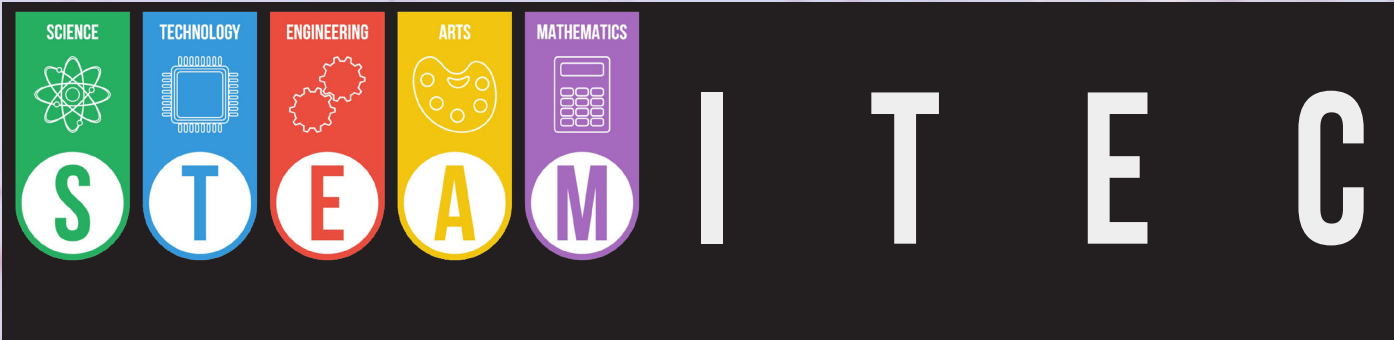
Es convertiria en un *influencer*, que és el que ell va voler ser. Però un *influencer* preparat. Abans d'aconsejar ell va estudiar a Saragossa, a Sevilla, a Dénia, a Tortosa i a l'Orient.

Hi ha alguna cosa interessant per la qual els adolescents haurien de llegir aquests poemes? Per què?

Sí. Ell pensava que una font de coneixement era el debat. Això és com dir que, malgrat els seus intents d'influir ideològicament en el govern d'Egipte, ell assumia el que ara en diem pensament crític, cosa que els algoritmes de les xarxes no respecten perquè promouen la fidelització posant-nos sempre continguts del mateix parer. En canvi, Abu Bakr tant podia dir: "L'opinió de l'ancià té més valor que l'observació real de l'adolescent" com "Tenen més mèrit els joves que els vells de les dents corcades".

D'altra banda, ell es reconeix com a poc talentós però constant, tossut: Encara que mediti, no ho nota la meua ànima; tanmateix, una corda forada el granit, i això és un missatge molt important per als docents, perquè tots hem vist quedar-se al camí alumnes amb talent; en canvi, la constància us serà companya en el vostre camí cap a l'èxit.

Per Lina Rarbi Houda, 2n d'ESO B

ACTIVITAT DE ROBÒTICA AMB ELS ALUMNES D'INTERCANVI D'ALEMANYA

El passat 7 de maig els alumnes de 3r d'ESO van fer de professors als alumnes d'intercanvi d'Alemanya amb una activitat de robòtica.

Els/les nostres alumnes, aprofitant els coneixements que han adquirit durant la segona avaluació sobre la programació amb micro:bit, els van ajudar a programar un cotxe amb el seu propi comandament a distància. Després, van poder comprovar sobre un circuit com funcionava el seu Cutebot. Va ser una activitat engrescadora!

*Per Sònia Martí Centelles
Coordinadora STEAM*

El món està escrit en llenguatge matemàtic

Aquesta tercera avaluació, els alumnes de 3r d'ESO han descobert que **"l'Univers està escrit en llenguatge matemàtic"** prenent com a punt de partida aquesta frase del famós físic Galileo Galilei.

A Tecnologia han estudiat la proporció àuria i la seva presència en la natura. A més, han construït un compàs auri que a l'assignatura de Visual i Plàstica han fet servir per crear màscares que guarden aquesta proporció daurada.

A Visual i Plàstica han observat com l'Art, també és matemàtiques: Les Matemàtiques, l'Art i la Natura estan íntimament lligades i així ho han pogut comprovar amb la realització d'espivals logarítmiques presents a la natura i amb l'estudi de la proporció àuria que es manifesta en el cos humà.

A Experimentals han pogut veure que les matemàtiques i la geometria estan presents fins i tot en les parts més petites de la natura: els cristalls. Han estudiat aquests compostos químics i les seves estructures geomètriques i no només de forma teòrica, sinó que també han creat els seus propis cristalls de sulfat de coure i clorur de sodi al laboratori.

Finalment, a Matemàtiques han après la geometria de les formes amb les quals representem les estrelles, ja que encara que les estrelles són esfèriques, la difracció de la llum fa que les percebem als ulls com figures amb puntes que segueixen estructures geomètriques molt concretes on s'hi aprecien polígons, girs i simetries.

Amb totes aquestes creacions, els/les estudiants han muntat una exposició que tothom ha pogut visitar a l'aula de dibuix. Ha estat un projecte molt inspirador per a totes i tots!

Per Sònia Martí Centelles
Coordinadora STEAM

ENTREVISTA A *Sònia Gavaldón: “Estem molt agraïdes d'haver pogut compartir experiències amb vosaltres”*

El passat 25 de març vam tenir el plaer de rebre la visita de Sònia Gavaldón, directora del Centre de Tecnificació Esportiva de les Illes Balears, Gemma Sastre, cap d'estudis, i Catalina Torrens, professora de català del mateix centre. Aquesta visita s'emmarca dins un intercanvi entre el nostre centre i el de les Illes Balears, tots dos especialitzats en l'atenció a alumnes esportistes. El Centre de Tecnificació Esportiva de les Illes Balears compta amb 23 programes esportius, però la diferència és que el centre només acull alumnes esportistes, per tant, el seu procés educatiu comença al tercer curs de l'ESO.

Durant la visita, des de l'optativa de Comunicació els vam poder fer una entrevista per conèixer les seves impressions.

Primera impressió i expectatives

Què us va motivar a visitar el nostre institut?

Vam buscar algun centre com el nostre per poder millorar la forma d'atendre les necessitats dels nostres alumnes.

Quina és la vostra primera impressió sobre el nostre centre i el nostre alumnat?

Ens ha sorprès que teniu tot el complex esportiu molt prop, també que no tots els alumnes que hi ha al centre són tecnificats

Metodologies i innovació educativa

Com valoreu la metodologia que utilitzem aquí? Heu vist diferències amb el vostre sistema?

La metodologia és similar, el que sí que hem vist és que el nivell de competició aquí és diferent.

Hi ha alguna pràctica educativa o projecte del nostre institut que us hagi cridat especialment l'atenció?

El que més ens ha cridat l'atenció ha estat: el Punt Lila, el programa Salut i Escola, també que hi ha molta informació pels passadissos, la gran oferta d'optatives i que els grups de les optatives siguin internivell.

Reflexió i experiència de la visita

Què us emporteu d'aquesta experiència al nostre institut?

Principalment que no estem sols. Estem molt agraïdes d'haver pogut compartir experiències amb vosaltres.

Quin missatge voldríeu transmetre a la comunitat educativa del nostre centre?

Que està molt ben organitzada, que hi ha molt bon clima i el compromís per part de tots els membres de l'institut.

Si haguéssiu de descriure el nostre centre en quatre paraules quines serien?

Organització, implicació, esport i compromís.

Norah Cid Martí, 3r d'ESO B

Maria Alegria Gabarri Moreno: “Ser dona i gitana sempre és un sobreesforç en allò que fas”

Maria Alegria Gabarri Moreno és mediatora comunitària a Amposta, Tarragona. El setembre de 2023 va representar la ciutat al Parlament Europeu, on va tancar una presentació sobre educació inclusiva en el marc del projecte "Rtransform" de l'Associació Gitana de Dones Drom Kotar Mestipen. Aquesta iniciativa reuneix dones gitanes per transformar els sistemes educatius europeus mitjançant la seva mobilització social. Gabarri va destacar la importància de les Trobades d'Estudiants Gitanes i va compartir l'èxit de portar aquest esdeveniment a Amposta el 2022. A més, va expressar el seu compromís amb l'educació de qualitat i la reducció de les desigualtats. He decidit entrevistar Maria Alegria Gabarri Moreno perquè la seva tasca com a mediatora comunitària a Amposta és un exemple inspirador de superació personal i compromís social. La seva experiència en l'àmbit de la mediació, així com la seva implicació en projectes d'educació inclusiva, la converteixen en una veu clau per parlar de cohesió social i igualtat d'oportunitats.

Quin consell donaries a les joves que volen involucrar-se en el feminisme o en la mediació comunitària per millorar les condicions socials i educatives del seu entorn?

Que lluiten amb força i constància i amb valentia.

Com veus l'evolució del moviment feminista a les Terres de l'Ebre?

Veig que s'està fent una bona tasca, a la nostra ciutat tenim l'espai de dones entre altres coses.

Quins han estat alguns dels moments més gratificants de la teva tasca com a activista feminista?

He tingut molts moments gratificats, però avui destacaria el moment que ma mare va participar en un acte com a referent de dona lluitadora, una dona de 69 anys d'ètnia gitana i que va sobreviure tota sola en la societat dels anys 70.

Com creus que els esdeveniments com "Femme in Arts" ajuden a sensibilitzar la població sobre les qüestions de gènere i feminisme?

Crec que és molt bona iniciativa, ja que l'objectiu és la lluita de les dones, la seva veu, la resistència femenina, empoderar els dones.

Com et veus en el futur? Quines metes voldries aconseguir en la teva tasca social i feminista?

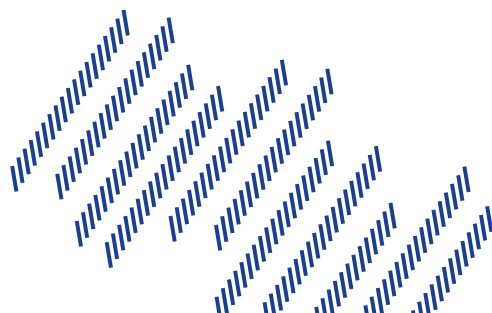
Veure com ja no existeix la violència de gènere, ni la discriminació i viure en una societat igualitària per a tothom.

Com vius la teva identitat gitana en el teu dia a dia, tant en la teva feina com en la teva vida personal?

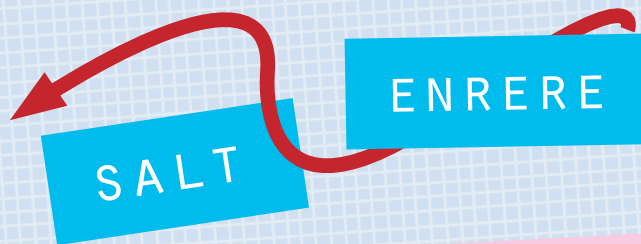
Per ser dona i gitana sempre hi ha un sobreesforç en allò que fas.

Com creus que la societat actual percep a la comunitat gitana, i què creus que es podria fer per trencar els estereotips i prejudicis que sovint afecten aquest col·lectiu?

La societat sempre discrimina el que és diferent, és una feina de tota la societat i necessitem gent que sumi i no resti.

Per José Amaya 1r d'ESO A

Manel Pagà: “Amb el rem no em podria guanyar la vida”

Manel Pagà és un dels professors de Socials del nostre institut. A més és un apassionat dels esports, especialment del rem i el gimnàs. Tot i que ara és professor del nostre centre, Manel va ser un estudiant tecnificat perquè practicava el rem. De la seua etapa com a estudiant a l'institut, Manel explica que era un estudiant al qual li costaven un munt les matemàtiques. Com a estudiant tecnificat recorda que havia de gestionar molt bé el temps i que per això s'aixecava aviat. De l'actitud a classe, comenta que era molt bromista.

Pel que fa a la seua part més esportiva explica que la seva afició pel rem li ve de quan ell era petit. Manel diu que volia fer un esport i que el rem va ser l'esport que més li va cridar l'atenció. També explica que el rem aporta nombrosos valors com per exemple l'esforç, el sacrifici, la companyonia, la motivació, l'autosuperació, l'exigència i també beneficis per a la salut cardiovascular, etc. Però Manel destaca que, tot i això, no es podia guanyar la vida amb el rem, cosa que el va portar a ser professor.

Retornant a parlar sobre la professió, Manel deixa clar que ell sempre ha volgut ser professor de ciències socials, ja que tenia una professora que l'inspirava molt i també per antecedents familiars. Quan li preguntem si li agradaria exercir algun altre ofici Manel és molt clar i diu que mai s'ha plantejat quin seria el seu ofici si no fos professor.

Pau Artigas, 3r d'ESO A

L'escola d'abans i d'ara:

Els records del meu avi

Floreal Pastor Auxenci (Amposta, 1932): "La guerra ens va obligar a viure amagats"
Ha estat mecànic i actualment està jubilat.

Com vas viure la Guerra Civil Espanyola a l'edat d'entre sis i nou anys?

No recordo molt sobre la situació perquè era molt petit, però va ser una situació molt dura per la falta de menjar a casa.

Com era la vida en aquells moments?

Teníem pocs recursos, però podíem portar una vida estable tot i que amagats.

Amagats? On et vas haver d'amagar?

Portàvem un carro per amagar-nos a les muntanyes i serralades de les Terres de l'Ebre.

Per què havíeu d'amagar-vos? Amb qui?

Ens vam haver d'amagar amb dues famílies catalanes més perquè els soldats no ens empresonessin.

I que menjàveu a les muntanyes i serralades?

Per a menjar utilitzàvem el que ens trobàvem i fèiem plats fàcils com l'arròs de pobre, però algunes persones anaven al poble a comprar menjar bàsic (arròs, verdura...).

Què és l'arròs de pobre?

És una manera de preparar l'arròs amb patata, cigrons i xampinyons.

Menjar d'amagat? Mai van agafar-vos?

Sí, una vegada ens van agafar i vam fugir als afores de Reus amb un carro, poc menjar i provisions, i ens vam amagar fins al final de la Guerra.

Com va ser el final de la Guerra?

La Guerra va acabar quan tenia set anys. Les famílies vam tornar a Amposta, jo vaig tornar a l'escola i els meus pares van trobar una feina.

Després de la Guerra vas poder tindre una vida normal?

Ens va costar tornar a la normalitat. Però vaig créixer, vam tornar a la nostra casa, la qual havia patit petits danys, vaig formar una família i vaig està treballant com a mecànic.

Per Josep Corbalan, 3r d'ESO A

Del 23 de juny al 23 de juliol

L'HORÒSCOP

PROFESSORAT

Aquests últims dies de feina notaràs de seguida si algú necessita ajuda. Atenció, seran uns dies bons per fer activitats que ajudin a crear amistat i treballar en equip. Encara que algunes coses no surten com esperàveu, la vostra saviesa farà que pugueu canviar les coses que surten malament i fer que surten bé.

PAS

A l'estiu, quan passeu per davant de l'institut, recordareu tots els bons moments viscuts. Els primers dies d'estiu us pensareu que encara heu d'anar a treballar, però serà normal. Tot i que el curs ha estat força bo, potser l'estiu no ho serà tant.

ALUMNAT

Aquest estiu l'hauràs d'utilitzar per a centrar-te en els teus estudis i organitzar millor el teu temps lliure. Evita distraccions i fixa't en els teus objectius acadèmics i personals, la creativitat i les ganes estaran de la teua part. Aprofita les noves formes d'aprendre i fes-les servir al llarg del pròxim curs.

Per Jan Baiges, 2n d'ESO A i Josep Corbalan, 3r d'ESO A

LLUNA MARSAL ROYO

Lluna Marsal estableix un nou rècord

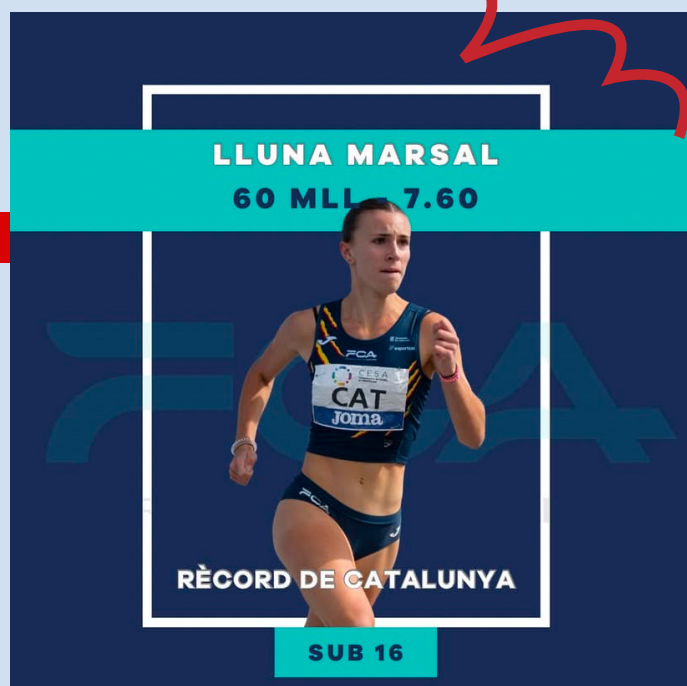
El passat desembre Lluna Marsal, de 4t d'ESO, va batre el rècord de Catalunya en la prova de 60 metres llisos en un temps de 7.60. Amb aquest resultat l'atleta de la UA Montsià va aconseguir acabar amb un rècord que es mantenia des de feia 33 anys.

Per Jose Amaya, 1r d'ESO A

També al març la Lluna es va convertir en la Campiona d'Espanya en 60 metres llisos i MMP de 7.59 segons. Campionat sub18 al velòdrom Joan Puig de València.

Enhorabona a ella, al seu entrenador, Pau Cecília, la UA Montsià, el club que l'acompanya i al Centre de Tecnificació Esportiva Terres de l'Ebre que és una sort tenir-lo al costat de casa.

Per Roser Royo Tomàs

GERAI FOSCH

Geraí Fosch salta 2,55 m i queda tercer de Catalunya en perxa (sub-14)

El passat 22 de març, Geraí Fosch, de 1r d'ESO, va fer una molt bona actuació al Campionat de Catalunya sub-14 de salt amb perxa, que es va fer a Sabadell. Va aconseguir saltar 2,55 metres i va quedar en tercera posició.

Va ser la seva millor marca fins ara i, amb aquest resultat, es col·loca entre els millors atletes de Catalunya de la seva edat. A més, era una competició amb molt de nivell i molts participants.

Després de la prova, Geraí va dir: "Per a mi és una marca molt bona i difícil d'aconseguir. Va ser un dia genial, sobretot perquè no estava sol. Tenia al costat un molt bon amic, que per mala sort no va poder fer la seva millor marca ni guanyar la medalla que es mereixia".

Gràcies a l'esforç de cada entrenament, Geraí continua millorant i demostrant el seu gran potencial com a esportista.

Per Jan Baiges, 2n d'ESO A

Els alumnes de 3r ESO Carla Baiges i Eyden Tomàs participen en la 1a Copa Catalana d'Escalada

Carla i Eyden, alumnes de 3r d'ESO, van participar el passat diumenge 16 de març en la 1a Copa Catalana d'Escalada de Bloc, celebrada a Vilanova, Barcelona.

Carla, de 3r ESO B, i Eyden, de 3r ESO A, van competir en la categoria U17 (per a participants nascuts entre el 2009 i el 2010), fet que els va posar les coses difícils, ja que competien contra rivals d'entre catorze i setze anys, amb més força i experiència. A més, les instal·lacions on entrenen no estaven preparades per a aquest tipus de blocs, així que no van poder entrenar específicament per a la competició.

Hi van anar amb el seu entrenador, Xavi Conesa, també mestre de guia d'aquest centre, i amb companys del Club d'Escalada d'Ampostà, Jawets.

La competició estava dividida en dues fases: classificatòria i final, separades en categoria masculina i femenina. La classificatòria consistia en 45 minuts per resoldre 6 blocs. En arribar a la meitat del bloc, s'aconseguia la "zona", que donava 10 punts i en completar el bloc, el "top", valorat en 25 punts. Un cop acabat el temps, es feia el recompte de punts, i els sis primers es classificaven per a la final.

Tot i no aconseguir passar a la final, van gaudir molt de l'experiència i els va servir com a molt bon entrenament.

Per Eyden Tomàs, 3r d'ESO A

El salvament esportiu entra en acció a l'tec

El passat mes de maig es va dur a terme la I Jornada de Salvament Esportiu, una activitat organitzada per l'alumnat de primer curs del cicle de Guia. Aquesta activitat estava pensada per a l'alumnat de segon curs, que actualment estudia el mòdul de Socorrisme.

L'activitat va ser el resultat del treball fet durant el mòdul d'Activitats Esportives Aquàtiques.

Els estudiants de primer van ser els encarregats de preparar tota la jornada: van planificar les proves i van dissenyar medalles personalitzades per als guanyadors.

Els participants de segon curs van poder practicar el salvament esportiu en un entorn competitiu, tant en proves individuals com per equips. Això els va permetre posar en pràctica tot el que han après sobre salvament i socorrisme.

Jan Lor, 2n d'ESO A

Els alumnes de 1r de Guia fan una travessa de dos dies al Parc Natural dels Ports

Durant el mes d'abril, els alumnes de primer del cicle formatiu de Guia van fer una sortida molt especial al Parc Natural dels Ports.

L'activitat va consistir en una travessa de dos dies, fent una nit en un refugi. Aquesta sortida formava part de les classes pràctiques del curs. Els alumnes van ser els encarregats de preparar-ho tot: itinerari, organització de l'allotjament i guiatge en diversos trams de la ruta.

Per Jan Baiges, 2n d'ESO A

L'ALUMNAT DE 1r DE GUIA I DE 1r D'EAS PARTICIPA EN UNA SETMANA D'ACTIVITATS HIVERNALS AL PIRINEU

L'alumnat de 1r de Guia i de 1r d'EAS va gaudir una experiència d'una setmana al Pirineu fent activitats hivernals centrades en la neu i la muntanya. Dins d'aquestes activitats destaquen les simulacions de recerca de víctimes d'allaus, que és una activitat molt interessant.

Blanca Anguera, professora de cicles i acompanyant, explica que quan es produeix una allau i aquesta soterra una o diverses persones hi ha un temps molt limitat, uns vint minuts, per rescatar aquelles persones amb vida, abans no pateixin una hipotèrmia. Per aquest motiu, és essencial anar equipat amb material específic com el detector de víctimes d'allaus, conegut com a ARVA. Tots els membres del grup han de portar aquest dispositiu connectat en mode emissió abans de començar l'activitat, ja que en cas d'accident això permet localitzar ràpidament les víctimes. A més, es fa servir una sonda, que es clava a la neu per detectar el cos de la persona soterrada. Un cop localitzada, la pala és l'eina imprescindible per excavar i alliberar-la com més aviat millor.

Les allaus passen sovint després de fortes nevades i en pendents d'entre 30 i 60° d'inclinació. Per saber la consistència de la neu es fan tasts i proves per saber si està compactada o pel contrari les diferents capes no estan ben cohesionades. Un guia de muntanya ha de tenir coneixements de nivologia per determinar la perillositat d'una ruta així com consultar els mapes de risc d'allaus de la zona on farà activitat.

Les zones de perill no s'han de creuar mai. Si el risc d'allau és alt, millor dissenyar l'activitat en una altra zona.

Per Mikel Casanova, 2n d'ESO C

Els alumnes de 1r d'EAS participen en una competició d'atletisme al Prat de Llobregat

El 30 d'abril, els alumnes de primer del cicle formatiu d'Ensenyament i Animació Socioesportiva (EAS) van anar al Prat de Llobregat per participar en l'Intercicles d'atletisme. Aquesta competició dura tres dies i hi participen més de 30 instituts de tot Catalunya i és una activitat que forma part dels continguts que l'alumnat desenvolupa al llarg del curs dins del mòdul professional MP1139, dedicat a l'atletisme. L'equip del nostre centre va quedar en cinquena posició en la segona categoria.

Per Jan Baiges, 2n d'ESO A

Dinamitzem el pati!

L'alumnat de 4t d'ESO ha treballat aquest últim trimestre la dinamització dels patis amb diferents objectius, entre els quals destaca el de posar-se a la pell d'aquelles persones que estan davant d'ells i els volen comunicar alguna cosa amb l'objectiu de percebre actituds positives i negatives davant de la comunicació tant per part del receptor com de l'emissor.

En finalitzar aquesta pràctica havien d'escriure una carta a algun alumne o alumna d'un altre curs que hagués participat en les activitats explicant-li què havien après fent de dinamitzadors i què els agradaria que els més petits tinguessin en compte a l'hora de participar en altres activitats o inclús a classe amb el professorat.

Tot seguit, podeu llegir una d'aquestes cartes.

Sílvia Cañadó, cap de departament d'Educació Física d'ESO i Batxillerat

Hola _____,

T'escrivim aquesta carta per explicar-te el que hem après fent de dinamitzadors de pati i que hauries de tenir en compte.

Durant els tres dies que hem fet de dinamitzadors hem vist que la part més complicada és fer-nos escoltar per tothom, i que com més gent hi ha més complicat és aconseguir-ho. Hem après que aquesta no és una tasca fàcil i que s'ha de tenir molta paciència per aconseguir que tothom estigui pendent del que dius i així poder explicar les normes del joc ràpid. També és molt important que només estigui la gent que realment vol jugar, si algú està molestant i interrompent les explicacions se l'ha de treure perquè si no estarà tota l'estona impedit que el joc vagi bé.

Una cosa que no hem après, però que sí que hem vist que és molt important és el respecte cap a la resta de gent, dinamitzadors i material. Quan en una activitat tothom es respecta, l'activitat funciona molt millor, i no només en l'àmbit de la dinamització, sinó en tots els àmbits vitals. El respecte és un valor que és necessari per a la convivència.

Si vols saber alguna cosa més sobre la dinamització del pati no dubtis a escriure'ns.

Atentament,

Tanít, Laia, Itziar, Andreu, Joel, Hamza i Èric, 4t d'ESO

CELEBRACIONS

Dibuix de Salma, 1r d'ESO A

SANT JORDI A L'INSTITUT

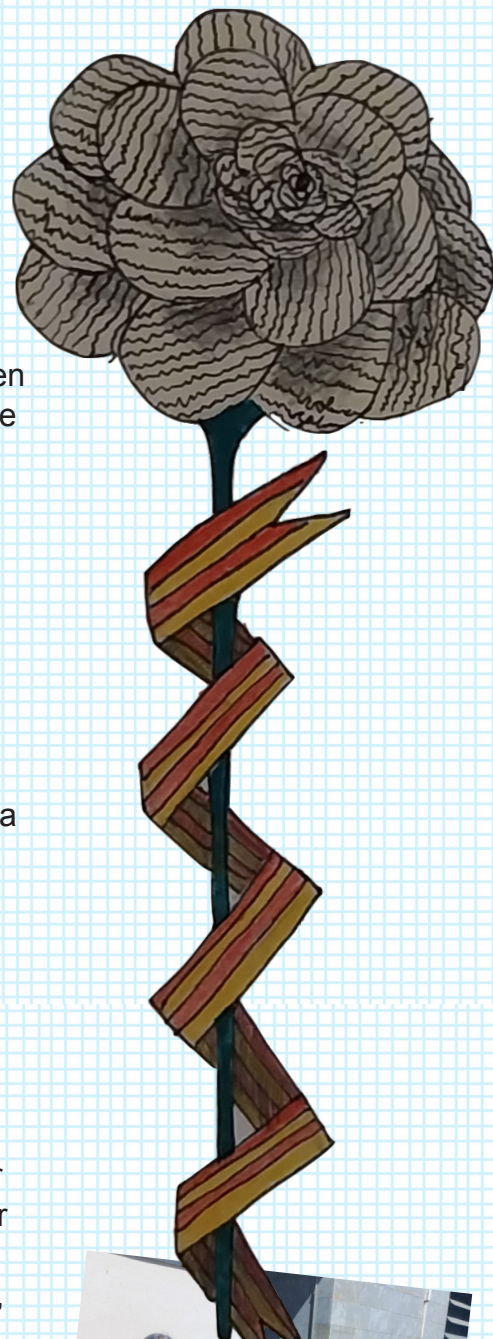
T'agradaria saber les activitats que es fan a Sant Jordi dins del centre? Endinsa't dins d'aquest text i descobreix les activitats que podries fer o veure l'any que ve.

Començarem amb les roses anònimes, una activitat que organitzen els alumnes de 3r d'ESO per recollir diners per al viatge de final de curs de 4t d'ESO. L'activitat consisteix a vendre roses anònimes, de manera que el comprador compra una rosa perquè el venedor l'entregui anònimament a la persona indicada. Una activitat creativa i divertida.

D'altra banda, el dia de Sant Jordi es coneixen els premiats dels diversos concursos que es duen a terme a l'institut. El Concurs de bibliotràilers, organitzat per la biblioteca, consisteix a fer un tràiler d'algun llibre en grups de màxim cinc persones. Enguany en la categoria de 1r cicle els guanyadors van ser Irene Sangüesa i Emma Sapiña, de 2n d'ESO, amb el seu bibliotràiler d'"Inbox", un premi ben merescut. En la categoria de 2n cicle van guanyar Sara Evelyn Trif, Hadil Rarbi, Maroua Mokadem i Maria Mihaela Ciobanu, de 4t d'ESO, amb "La Tercera Màscara". El bibliotràiler més votat va ser "La Tercera Màscara" amb un 42,5% dels vots, una gran xifra!

L'AMPA, per la seua banda, va lliurar els premis del Concurs de dibuix i el Concurs literari. Iona Koppers, de 3r d'ESO, va guanyar el concurs de dibuix. Quim Meca, Rafa Torrealba i Aina Also, de 1r d'ESO, i Khadija Ishaq, de 2n d'ESO, van ser els premiats en la categoria de 1r cicle del Concurs literari. Carla Baiges i Pep Bayo, de 3r d'ESO, van ser els guanyadors en la categoria de 2n cicle d'ESO.

Per Mikel Casanova, 2n d'ESO C

Dia sense tabac: 31 de maig

Dissabte 31 de maig va ser el Dia Mundial Sense Tabac. La setmana prèvia es van realitzar diferents activitats per tal de sensibilitzar la població dels efectes nocius del tabac.

El divendres 30, i com ja és habitual, l'Institut de Tecnificació conjuntament amb les referents de salut d'Amposta va celebrar l'acte d'entrega del concurs de disseny de cartells per tal de sensibilitzar la població dels efectes nocius del tabac. El guanyador va ser Marcus de 1r ESO A, el segon premi va ser el cartell de Lorea Maria de 1r ESO B i el tercer premi el cartell d'Aina de 1r ESO C.

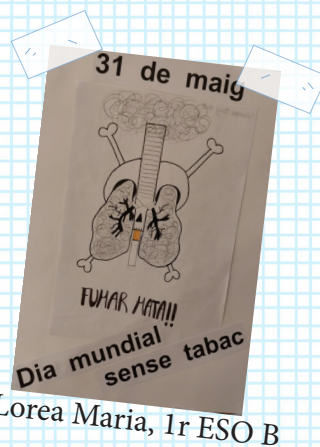
Un acte que també va comptar amb el mateix equip de prevenció que va explicar als joves què suposa per a la salut el consum de tabac.

La primera tinent d'alcalde i regidora d'Educació, Núria Marco, i la regidora de Drets Social i Ciutadania, Núria Ferré, van assistir a aquest acte.

#AmpostaCiutatSenseFum
@fundacioperemata_tebre
@ics_ebre
@hospital_comarcal_amposta

Marcus, 1r ESO A

Lorea Maria, 1r ESO B

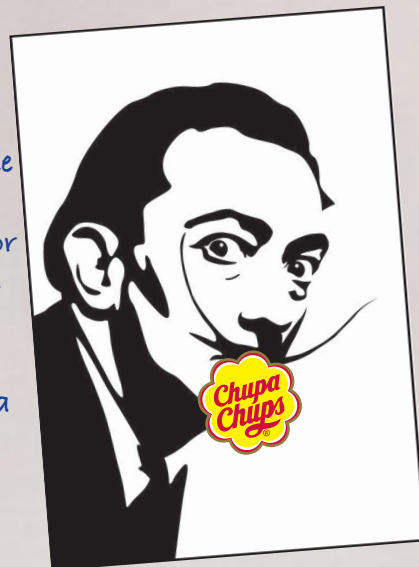

Aina, 1r ESO C

LA CURIOSITAT NO VA MATAR EL GAT

10 coses curioses que possiblement no sabies

1. Sorprenentment, Escòcia té com a animal nacional un unicorn.
2. La Torre Eiffel va augmentar 15 cm d'altura, això és degut al fet que durant l'estiu les temperatures a París poden arribar fins a 40 °C. Es tracta d'un fenomen físic natural anomenat expansió tèrmica. La calor provoca un augment de volum que pot fer que la torre Eiffel augmenti uns mil·límetres.
3. El cor de les gambes se situa al seu cap.
4. L'estàtua de la Llibertat entre els anys 1886-1906 va ser utilitzada com un far.
5. El primer vol d'avió va ser el 17 de desembre del 1903.
6. Els estruços tenen els ulls més grans que el seu cervell.
7. La Reina Isabel II va ser mecànica de formació.
8. Originalment, l'estàtua de la Llibertat no era verda sinó de color coure.
9. Els gelats de gel es van crear accidentalment per un xiquet d'11 anys.
10. Salvador Dalí va dissenyar el logotip de Chupa Chups l'any 1969.

Per Lina Rarbi Houda, 2n d'ESO B

Pràctiques professorat

LA HISTÒRIA DE L'ALBA DINS DEL MERAVELLÓS MÓN DE LA MÚSICA

Alba Reverter Sancho té 28 anys i és una estudiant de pràctiques que ha estat durant uns mesos al nostre institut. Alba va començar a estudiar a un conservatori de música en l'especialitat d'oboè i piano. Després d'això va decidir fer el màster superior de música, que és com fer una carrera. I ara està fent el Màster en Formació del Professorat.

Alba ens comenta que quan va acabar els estudis de música va començar a impartir classes a diverses escoles de música, ara ja fa 4 anys. Explica que des dels vuit anys somiava a dedicar-se a la música. Segons ella es va començar a interessar per la música a l'escola, va ser en aquell moment quan va decidir estudiar música més enllà de l'escola i els seus pares la van apuntar a classes de música fora de l'horari escolar.

Dins del món de la música ens comenta que li agraden tots els estils musicals, ja que així té molta diversitat per escollir. A Alba l'ha sorprès molt la nostra organització dins del centre a l'hora de treballar.

A banda de la música li agrada molt el món de la creativitat com ara les manualitats. Diu que ara té poc temps, però que als estius se sol dedicar a això. També està interessada en el món de l'art i la fotografia. Una altra afició que té és anar a la muntanya amb companyia de la seva gossa i fer excursions amb ella.

Finalment, ens comenta que sempre ha somiat a dedicar-se a la música i que per a ella és tot un honor poder dedicar-s'hi. Argumenta que la pitjor part de ser un músic és que de vegades han de passar moltes hores sols tancats a una habitació millorant coses que poden resultar complicades i invertir moltes hores de feina.

Alba creu que tothom que estigui interessat en el món de la música la pot estudiar, ja que ella també ho va aconseguir. En acabar l'entrevista assenyala que el millor de treballar durament és treure el treball a la llum i veure que l'esforç té una bona recompensa.

Per Julen Santos, 2n d'ESO B

Llegir el món

Recomanacions literàries,
cinematogràfiques
i musicals

INVISIBLE: UNA MOLT BONA OPCIO PER LLEGIR

Després de veure la sèrie "Invisible" de Disney plus basada en el llibre "Invisible", d'Eloy Moreno, puc afirmar que és una molt bona opció per veure i llegir.

La història tracta d'un nen que es diu Capi i que quan comença l'institut és víctima de l'assetjament escolar que li fa un company de classe juntament amb tot el seu grup d'amics. Davant d'aquesta situació el Capi comença a sentir que és invisible. Els seus dos amics, Zaro i Kiri, deixen d'estar amb ell, sobretot el noi, que comença a ajuntar-se amb els assetjadors. Això a Capi li provoca molta angoixa i temor fins al punt de voler posar fi al seu patiment i a la seua vida fins que apareix una professora disposada a ajudar-lo a sortir del pou on ha caigut. Ella, que és l'única que s'ha adonat realment del

que està passant, comença a ajudar-lo en tots els aspectes. La història va alternant entre moments previs i posteriors a l'accident i també en moments anteriors en els quals la professora també ho passava malament.

En conclusió, puc dir que recomano que tothom la miri, ja que realment ens fa plantejar moltes coses, penso que pot ser molt interessant per a totes les edats. I té un missatge molt commovedor.

Per Norah Cid, 3r d'ESO B

Notícies biblioteca

Racó de lectura al pati

Des del mes de gener podeu observar que a la sortida del pati venint de consergeria i a mà esquerra hi ha uns seients amb coixins elaborats amb palets per l'alumnat de Grau Bàsic amb el seu professor Artur Bel. Es el racó de lectura un dels objectius d'aquest any de la nostra biblioteca.

L'alumnat de Servei comunitari s'encarrega de treure un petit calaix amb llibres cada pati i retornar-lo a la biblioteca en acabar.

José Alfonso, 1r d'ESO A

The Joy of Creation

The Joy of Creation és un joc creat pels fans de Fnaf, un joc de terror creat per Scott Cawthon, el qual ha arribat a superar als originals tant per les seues mecàniques com dissenys gràfics.

Té dues versions: l'Story Mode i el Reborn. En el Reborn t'enfrontes a cada animatrònic en un lloc diferent, per exemple t'enfrontes a Bonnie al soterrani, amb Chica al bosc, i has de recol·lectar objectes sense que et matin i abans que s'acabi el temps.

En l'Story Mode, el joc es divideix en diversos nivells, cadascun amb mecàniques úniques. Per exemple, en el primer nivell ets un nadó en un bressol, mentre que en el segon has de col·locar-te darrere d'una porta i evitar ser vist quan l'obrin. Cada nivell aporta una experiència diferent i sorprenent, però no vull revelar gaires detalls... Estic segur que t'encantarà!

Per Brandon Lasala, 3r d'ESO A

GOD OF WAR

Després de jugar en el desitjat joc God of War puc dir que és un dels videojocs que més m'han agradat.

M'ha agradat la relació entre Kratos i Azeus, el disseny dels personatges, els escenaris i la mort dels personatges com la de Baldur. No m'ha agradat la jugabilitat i alguns errors tècnics. També penso que hi ha algunes escenes que són repetitives.

Recomano aquest joc a aquells amants dels jocs d'acció.

Per José Amaya, 1r d'ESO A

“Hasta que nos quedemos sin estrellas”, un llibre ple d'emocions

Després de llegir “Hasta que nos quedemos sin estrellas”, alguns dels aspectes que destacaria són, d'una banda, que els capítols no són gaire llargs, cosa que fa que el llibre no sigui cansat de llegir, i de l'altra, que la història que s'explica és molt bonica i està molt ben narrada.

Aquest llibre és un dels més coneguts de l'escriptora Inma Rubiales i té molt bones crítiques a les xarxes socials. La història tracta sobre temes com l'amor entre dues persones, les relacions humanes i la recerca de la felicitat, amb un toc d'humor i una narrativa propera i emocional.

Els primers capítols tenen un ritme una mica més lent perquè els protagonistes encara no s'han conegut o no es porten gaire bé. La trama és emocionant, bonica i sorprenent, ja que no t'esperes el que passa. L'escriptora és capaç d'aconseguir enganxar-te a la lectura i fer-te gaudir de cada pàgina.

En conclusió, recomano que llegiu aquest llibre quan tingueu temps perquè gaudireu molt de la lectura.

Per Aina Baiges, 2n d'ESO A

“XARXES”, UN LLIBRE PER REFLEXIONAR

Després d'haver llegit “Xarxes” puc dir que és un llibre que he pogut gaudir, perquè és un llibre fàcil de llegir, que a més et fa reflexionar perquè és força impactant. L'únic inconvenient que personalment no em molesta, però a molta gent sí és que no descriu gaire els personatges i sempre els identifica per una característica única.

Aquest llibre és la continuació d'“Invisible”, un llibre que s'ha fet molt famós, fins al punt de fer-se una sèrie. Tot i que no és el mateix protagonista sí que hi ha una relació entre totes dues novel·les. Per tant, si no t'has llegit “Invisible” és probable que alguns aspectes del llibre no els entenguis, però d'altres importants, com ara tota la història de la protagonista, sí.

El que és interessant d'aquest llibre és que conta la història en primera persona, cosa que produeix la sensació d'estar dins la història. També explica la vida dels personatges de manera paral·lela. Explica la història d'una manera interessant, comença des del final i acaba explicant el principi.

En conclusió, és un llibre que parla d'un tema molt important, les xarxes socials i el perill que comporten, d'una manera clara i reflexiva. A part de tot el tema de les xarxes també té un toc romàntic.

Per Carla Baiges, 3r d'ESO B

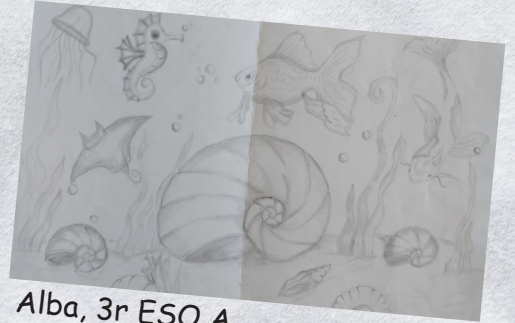
Claudia Cecília, 3r ESO E

Rubén, 3r ESO E

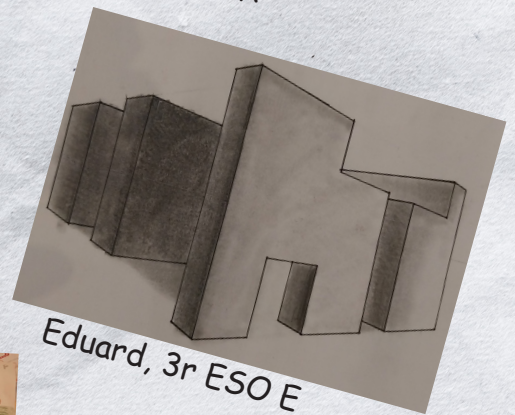
Alba, 3r ESO A

Jan Pujol, 3r ESO E

Nagore, 3r ESO E

Eduard, 3r ESO E

Iona Koppers, 3r ESO B

Mariam, 3r ESO B

Noemí, 3r ESO A

Martina, 3r ESO E

Dana, 3r ESO E

1r ESO

Josep, 1r ESO B

Treballs d'Aina, 1r ESO C

Anna, 1r ESO C

Wjiha, 1r ESO C

Alba, 1r ESO C

Ahmed, 1r ESO C

Leire, 1r ESO B

Exposició Carnaval, 1r ESO

Concurs dibuix Sant Jordi: Agenda Escolar

Els alumnes de la matèria d'Educació Plàstica, Visual i Audiovisual de 1r i 3r d'ESO han participat en el concurs de dibuix de Sant Jordi, amb el tema "la vida al nostre centre".

El dibuix guanyador ha estat el de Iona Koppers de 3r ESO B i serà la portada de l'Agenda escolar 2025-2026 del nostre centre. El segon premi ha estat per a Marta Serra de 3r d'ESO B i el tercer premi per a Valery Aguilar de 1r d'ESO B.

1r premi

2n premi

3r premi

BON ESTIU!